Η "ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ,, ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ

15 Δεκ. 1940

Ξάνθη: ἡ ἰδιόρρυθμος καὶ γραφικὴ πόλις

ΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Ὁ Ἔπαρχος Ξάνθης κ. Τιμ. Ἀλεξίου.

ΞΑΝΘΗ, Λέξανδρος. — Πόλις γε. μάτη ἀρχαιότητα καὶ γραφικότητα μία εἶνε σ' ὅλη τὴν Θράκη. Ἡ Ξάνθη Μέ την πλουτοφόρο παραγωγὴ τῶν εὐγε. νῶν καπνῶν μας μὲ τὶς ἀσυγκρίτες φυσικὲς ὀμορφιὲς της καὶ πρὸ παντὸς μὲ μιὰ κοινωνία πολιτισμένη, δεσπόζει ἡ Ξάνθη περήφανη στὴν Βόρ. Ἑλλά. δα. Ἀλλὰ κι' αὐτὸ τὸ κράμα τοῦ γραφικοῦ καὶ ἀνατολιτικοῦ ρυθμοῦ που παρουσιάζει δὲν μπορεῖτε εἰπωτε ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸ της μεγαλεῖο καὶ τὴν ἰδιορρυθμία της. Μπορεῖ ὁ ἐπισκέ. πτης νὰ συναντήσῃ τὶς πιὸ παράδοξες ἀνωμαλίες εἰς τὸν ρολιτισμόν της. Ἀλ. λὰ-ἰσως ἡ ἁρμονία τῆς ζωῆς της νὰ ἐρίσκεται μέσα στὶς ἀντιθέσεις αὐτὲς; Ρέουσα ἀπέναντι ἀπὸ τὴν πλατεῖα ἐρίσκεται ἕνα τζαμὶ μὲ πανύψηλο μι ναρὲ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀκούεται τρομαχτικὴ φωνὴ τοῦ μουεζίν, που προσέχει πρὸς τὸν Ἄλλαχ. Δίπλα στεκᾶ καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν δη. μέτρων ἑστὼς τελευταῖος ἕνα μεγάλο, πρώτης μηχανῆς τοῦ Ἀλκαλοΐδ. Στρα. τώνος, τὸ ὁποῖον ἀκούεται πάντες κά. σημέρα διὰ τὴν πολλὴ του δυσωδία μὲ τὸ νιτρελιακὸ καὶ ἀμμωνιοῦχο πέρα σμά της εἰς ἀέρας φαινόμενον καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη χρὸς κεντρικοὺς δρό μους. Τὸ ἐξ ἀρχῆ συνήθες εἶνε καὶ ἡ παρὰ τὴν πλατεῖαν παραταξὶς ἀλεί. στων φεσοφορικῶν ἀστικιτήτων τοῦ ἀφηγητοῦ μὲ τὴν πολυτελῆ τους ἐμ φάνισιν καὶ περισσεῖον. Ἡ Ξάνθη πα. ρέχει ἀφθονον ὑλικὸν διὰ φιλολογικὰς ἐνασχολήσεις. Ἔχει τόσα νὰ ἰδῇ κανεὶς νὰ θαυμάσῃ καὶ νὰ περιγράψῃ. Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ σκοπὸς μου. Καὶ ἐ. κεῖνο ποὺ πρωτεύει νὰ εἰπῶ εἶνε ἡ εὐ. χάριστος διαπίστωσις ὅτι ἡ Ξάνθη ἐξωραΐζεται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὅτι σειρὰ ὁλοκλήρος ἔργων προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἐξετελέσθη καὶ συνεχίζεται δη. μὲ μιὰ λέξι ἀναγνώστα, ὡς φαί. νεῖ μέσα ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψι τοῦ παρελθόντος της.

ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

Καὶ τί δὲν ἔγινε ἀθόρυβα καὶ ἀετι. κὰ σ' αὐτὴν τὴν πόλι που παρουσιάζει μίαν ἀπαυσιάστως ἐξελίξεν ἀπ' ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς της τομεῖς. Χάρις εἰς τὸν ἔπαρχον Ξάνθης κ. Τίμ. Ἀλεξίου ὁστὶς ἀπὸ δυετίας περίπου προΐστα. το, τὸν τυχὸν της ἐγνώρισεν ἡ πόλις αὐτὴ τὴν πλέον χρησταῖν καὶ ἀποκοιρι μένην διοικητικὴν φέρωμαν. Ὁ κ. Ἀ. λεξίου μὲ τὴν ζωτικότητά του καὶ τὴν ἐ. θουσιασμόν του τὸν διακρίνει ἀφιέρω. σεν ὅλας του τὰς δυνάμεις, ὅλον του τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀναπτυξιοργί. αν τῆς Ξάνθης καὶ τῶν κοινοτήτων της περιφερείας του. Ὅλα τὰ ἄλυτα ἀπὸ δεκάδων ἐτῶν προβλήματα τῆς ἐπαρ. χίας ἐρελετήθησαν μὲ σύνεσιν καὶ ἐ. πελύθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐνῷ ἄλλων συνεχίζεται ἡ προγραμματισμέ. νη μελέτη διὰ νὰ ἐπελύσουν συντόμως εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐπιλύσεως. Δὲν πρόκειται περὶ θαυμάτων ἀλλὰ περὶ ἐνδελεχοῦς ἐρευνῆς καὶ βράσεως ἑ. νὸς ἀνθρώπου ἐμπνευσμένου ἀπὸ τὸς γενικωτέρας ἀρχὰς τοῦ μεταναυστια. νοῦ Κράτους.

Ἡ μάμμια διὰ τὴν ὑγείαν ἐξέση. λωθη μὲ τὴν ἀποξήρανιν χιλιάδων στρεμμάτων γῆς, τὰ ὁποῖα ἀπέτελουν ἑλώδεις ἐκτάσεις τέλματα καὶ νοσογόνους ἑστίας. Εἰς τὰς κοινότητας Ὁλάδου, Γκιζλὰς Ἀγ. Ἀθανασίου καὶ Τυμπάνου ἡ ἀποξήρανσις ἐλών ἐ. γνετο εἰς ἐὐρυτάτην ἀκτίνα. Τὰ ἔγγει ἀδιάτικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἐξ ἄλλου ἔρ. γα τῆς ἀσφαλοῦς καὶ εὐθ Καρασφτου εἶτε ἔργα μεγάλης σημασίας συντέλ. εσαντα μεταξὺ ἄλλων καὶ εἰς τὴν αὐ. ξησιν καὶ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς κα. πνοπαραγωγῆς. Εἰς τὴν Σταυρούπολιν ἐπίσης πολὺ συντόμως λήγουν αἱ ἐρ. γασίαι τῆς κατασκευῆς μεγάλου ὑδρα γωγείου, ἀπαιτήσαντος δαπάνην 5 ἑ. κατομμυρίων δρ. Εἰς τὴν κοινότητα Ἐζήτου κἀθὼς καὶ εἰς ἄλλας παρομοί. ους τοιαύτας κατεσκευάσθησαν ὑ. ραύστατα γεωτρήσεις εἰς τὸ ὁποῖα σχηματίζουν οἱ εὐσταλεῖς ἀκρίται μας διὰ νὰ γεμισθοῦν.

Ὁ παλαιὸς σταθμὸς Ξάνθης εἶνε ἕνα σοβαρὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἤδη καὶ τὸν προσεχῆ χειμῶνα θὰ ἐχῃ λήξει διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν ποθητὴν θαλπωρήν του εἰς τὰ ἄπορα παιδιὰ κα. Ἡ Στέγη τοῦ Θαλογγίτου εἶνε ἕνα ὡραιότατον οἴκημα μὲ αἴθουσαν διαλέ. ξεων, ἀναγνωστήριον ραδιοφώνων κ. λ. π. Εἰς ἄλλο κτίριον στεγάζεται ἡ ΕΟΝ θηλέων ἐντὸς τοῦ ὁποίου λειτουρ γεῖ σχολὴ οἰκοκυρικῆς καὶ κεραμεϊδων, τικὰ μαθήματα κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς εἰς τὰς φοιτητρίας. Ἡ διάδοσις τοῦ πρασίνου ἔφερε καὶ ἐδῶ θερμὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδίων. Ἐκτὸς τῶν δενδροστοιχιῶν εἰς τὰς δημοτικὰς ὁδούς, παρεγκρήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπαρ. χίας εἰς τὰς κοινότητας Ἐζήφαλμ., Πο. λυδίου, Νεογωριού κλπ. περὶ τὰς 50 000 φυτάρια ὁπωροφόρων δένδρων.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Παραλλήλως μὲ τὰ ἀνωτέρω παρου. σιάζεται ἐκθύλος ἡ δημοτικὴ στοργὴ καὶ μέριμνα διὰ τὴν πόλιν. Ἡ Ξάνθη ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχῃ δήμαρχον τῆς ἴσαν ἀληθῆ ἐσπατρίδην καὶ πολί. τισμένον ἄνδρωπον τὸν κ. Πυγμαλίω. να Χριστίδην τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶνε συνδεδεμένον μὲ τὰ σημαντικώτερα ἔρ. γα τῆς πόλεως. Ἡ θερμουργὸς πνοὴ καὶ ἡ δραστηρία ἐνεργητικότης τοῦ κ. Δημάρχου ἤλλαξεν ἀρδην τὴν ὄψιν τῆς παλαιᾶς πόλεως καὶ ἐνέφυσεν νέον παλμὸν καὶ συγχρονισμένας κατευθύν σεις εἰς ὅλας τὰς ἐλεθλιώσεις της.

Δὲν ἤχω δὴ ὡραιότερα καὶ γραφι. κώτερα πάρκα ἀπὸ τῆς Ξάνθης. Τι. μάτε δροσιὰ καὶ σκιαί. Μιὰ μικρὰ Ἑλλὰς ποὺ διασχίζεται ἀπὸ ὁλοκάθαρα ρυάκια μὲ τὸν μελωδικὸν γαργαρισμόν τους ἀνάμεσα ἀπὸ κληπάρια καὶ δρυμὰ κια διὰ περίπατον. Τί τάξις, τί τάρυθ. μία καὶ ἐπιμέλεια ἔχει καταβληθῆ γιὰ

"Ἕνα ἀπὸ τὰ γραφικώτερα τμήματα τῆς Ξάνθης κατὰ τὴν συνοι. κίαν Καθέρ.

γὰ γλυκὺ δυνάμενα τὰ πάρκα τῆς Ξάνθης. Εἶνε ἡ μία ἀγαπητὴ συνή σεια τῶν Ξανθιωτῶν. Καὶ μὲ τὸ ἕνα τους ἐν πολλοῖς τὸν ἄρτιον καὶ ἐ. δοτις εἰς τὸ ἀνθοφόρον ἔργον τοῦ ἕ. κηγόρου καὶ διανυκτέρευσον κ. Ἠλίαν Γιαγιάγ διευθυντὴν τῶν Θηρείων τοῦ Δήμου. Ὁ κ. Γιαγιάγ λόγω τῆς κατ' ἐξοχὴν μορφώσεώς του καὶ τὸν πολιτι. σμόν του ἀντελήφθη κατέστη συνεπὴς ὑφύρος τῆς ὅλης δημοτικῆς προσπα. θείας καὶ ὁ ρόλος του ὑπῆρξε σημαν τικὸς διὰ τὴν πρόοδον τῆς πόλεως.

Τελευταίως ἡ Ξάνθη ἔχει νὰ ἐπιδεί. ξῃ μίαν κατ' ἐξοχὴν συγχρονισμένην δη. μοτικὴν ἀγοράν, ὁμοίαν κατὰ πολὺ μὲ τὴν τῆς Καβάλας ἡ ὁποία ἐκτείνεται περὶ τὰ 10 ἑκατομ. δρ. Περιλαμβάνει 70 περίπου καταστήματα καὶ εἶνε πλου τισμένη μὲ ὅλα τὰ ἔργα πού προϋπο. θέτουν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν της ὡς ἀγορᾶς μιᾶς πολυανθρώπου καὶ ἐμπορικῆς πόλεως, διὰ τὴν ἀνοικοκυ. σύν ἐπίσης τοῦ κεντρικοῦ δικτύου ὑ. δρεύσεως διετέθησαν 2 ἑκατομ. δρ. καὶ ἕτερα 21 ἑκατομ. θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν ὁριστικὴν ὁδρεύσιν, κατασκεύ ην νέου ὑδραγωγείου κλπ.

Ἡ βελτίωσις τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, διὰ τῆς προμηθείας καὶ ὅλλης ἠλε. κτροηνεργείας δυνάμεως 500 ἵππων καὶ τῆς κατασκευῆς 4 ὑποσταθμῶν εἰς διά φορα σημεῖα τῆς πόλεως θὰ ἀπαιτήσῃ δαπάνην 5 ½ ἑκατομ. δρ. ποσὸν τὸ ὁ. ποῖον εἶνε ἤδη ἐγγεγραμμένον εἰς τον δημοτ. προϋπολογισμὸν καὶ τὸ ἔργον θὰ λάβῃ συντόμως σάρκα καὶ ὀστᾶ. Διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ καθολοδόσησι σιν τῶν ὁδῶν ἔχει ἤδη ἡ προηκου. σα μέριμνα, ὥστε ἡ Ξάνθη νὰ μὴ ἀπο ρουσιάζῃ τὸ θέαμα ἄλλων ἐπαρχιακῶν πόλεων εἰς τὰς ὁποίας τὸ ὁδικὸν δί. κτυον δὲν ἔχει ἀκόμη ὁλοκληρωθῆ. Ἀλλὰ ἡ δημοτικὴ ἀντίληψις δὲν στα ματᾷ ἀπὸ πλήθος μικροτέρων ἔργων συναφῶν πρὸς τὴν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν εὐγενῆ καλλιόθητον εμφάνισιν τῆς πόλεως ἐξετελέσθησαν καὶ εὑρίσκον. ται ὑπὸ ἐκτέλεσιν, διὰ νὰ δώσουν τὴν μορφὴν ἑνείνην τῆς προσδιατικῆς ἐξε. λίξεως τὴν ὁποίαν ἐφιλοδόξησεν νὰ παρουσιάσῃ ὁ δημοτικὸς της ἄρχων καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ συνεργάται του.

Κάτι ἀκόμη τὸ ὁποῖον εἶνε πρὸς τι. μὴν τῆς Ξάνθης εἶνε ὅτι ἔχει νὰ ἐπι. δείξῃ καὶ μίαν ἀξιόλογον ἀναμορτιὰν κίνησιν. Φιλολογικοὶ φιλόλογοι ἀποτε. λοῦμενοι ἀπὸ μορφωμένα στοιχεῖα κα. τώρθωσαν νὰ δώσουν μίαν ὥθησιν πρὸς δημιουργίαν πνευματικῆς ζωῆς καὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἀξίωσις προσπάθειά των ἐπέτυχε. Διαλέξεις καὶ φιλολογι. καὶ συγκεντρώσεις εἰς τὴν κομψὴν καὶ εὐρύχωρον λέσχην τῆς Ξάνθης λαμβά. νουν χώραν τακτικὰ καὶ παρακολου. θοῦνται ἀπὸ τὰ πλέον ἔγκριτα μέλη τῆς Ξανθιώτικης κοινωνίας, τὰ ὁποῖα ἐχθὺν δημιουργήσει μὲ τὴν ἀφειρον πρωτοβουλίαν των ἕνα καλλιτεχνι πυρῆνα ἀξίου πολλῶ ἐνδιαφέροντος. Ἄλλα πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ ἐπι. τυχία τῆς προσπαθείας αὐτῆς ὀφείλε. ται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὴν θερ. μὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ μοναδικὴ τοπικὴ ἐφημερὶς «Προοδευτι. κὴ» διευθυνομένη ἀπὸ ἕνα ἐντιμώτατ. ον δημοσιογράφον, τὸν κ. Σ. Τ. Βλα. χόπουλον τοῦ ὁποίου οἱ εὐγενεῖς ἀγῶ. νες ξανανὰ μόγισαν ἐκτιμηθῆ ἀπὸ τὸ κοινὸ, τῆς πόλεως.

Α. ΣΚΑΝΔΑΜΗΣ

Κ. Ν. ΜΕΑ

Ἰατρὸς ἀφρο... Δερματολό... γος, δέ... ριθ...

της δης ἑκατοντατετριδος ἐνῷ ἄλλαι ἀποδίδονται εἰς τὸν Εὐ. αγγελιστὴν Λουκᾶν καὶ τινων τὸ ἀχειροποίητον μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ πηγὰς φιλολογικάς.

★

"Ἐκτοτε δι' ὅλην τὴν Χριστι. ανοσύνην, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διὰ τοὺς "Ἕλληνας τῆς Βυζαν τινῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ Παναγ γία ἀποβαίνει ὁ φύλαξ ἄγγελος, ἡ παρηγορία καὶ ἡ προ στάτις, τὴν μεσολάβησιν τῆς Ὁποίας ἐπικαλοῦνται οἱ "Ἕλ. ληνες ὀρθόδοξοι εἰς κάθε λο. σκολη στιγμὴ ἀτομικὴ ὅλοσχε νεακὴ, ἐθνική. Τῆς ἐκκλησίας οἱ ὑμνωδοὶ τονίζουν ἐκτοτε ὑ. μνους γεμάτους ἔκστασι ἱκετευ τικότητα, ἀλλὰ καὶ πλήρεις σ. πὸ αἴσθημα διὰ τὴν Παρθένο-- Μητέρα, διὰ τὸ μητρικὸ Της σπαργανῶδες σταυρικὸ θάνα. το τοῦ Παιδιοῦ Της. Εἶνε ξή. τημα σ' ὅλον τὸν πλοῦτο τῆς Ὀρθοδόξου — ἀλλὰ καὶ τῆς Καθολικῆς — ὁμολογίας ἀν ἐγκάφησαν κομμάτια περιφη μότερα ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ ἡ ἐκ. κλησιαστικὴ παράδοσις ἔχει θεσπίσει διὰ τὴν Παρθένο. Καὶ δὲν ξέρω τίποτε σπαρακτικώ τερα ποιητικὸ ἀπὸ τὸν θρῆ νο ποὺ ἡ Ἐκκλησία τοποθ στῆς Παρθένου τὸ στόμα, τὰ τὴν Ἀκολουθίαν τὴν τρ ρωτάτη τοῦ Ἐπιταφίου. Ἡ τερα διερωτᾶται μὲ σπαρ μοὺ γεμάτων ἀπὸ ἔμφοβη τάληψι πῶς γίνεται νὰ ἅλ κηδευόμενον ἄπουν τὸν χ γὸν τῆς ζωῆς, νεκρὸν τὸν θάνατον, ἄμυχον τὸν Θ σπαραγμένον τὸν Μονο Της;

★

ΑΣ

ΕΟΡΤΗ

ΙΑΓΙΑ

πέρμαχος

τις τοῦ Ἑλληνισμο

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

τὰ ὀλίγα σχετικὰ ἐπεισόδια, ποὺ ἀναφέρονται εἰς τὴν Γραφήν, λατρεύει τὸν Μονογενῆ Της σὰν μητέρα στοργική. Παρακολουθεῖ τὸ ὑπεράνθρωπό Του στάδιον κατὰ τὰ χρόνια

τῆς ἐπιγείου παρουσίας Του, μητέρα τρυφερὴ καὶ ἀκούραστη, ἕως τὸ φοβερὸ Του μαρτύριο, ὅπου τὴ μητρική Της καρδιὰ σπαράζει ὁ πόνος, ἡ ἀμφίστομη ρομφαία», ποὺ Τῆς εἶχε προείπει ὁ γέρων Συμεών, ὅτι θὰ Τῆς ξέσχιζε τὰ στήθη ποὺ ἐγαλούχησαν τὸν Σωτῆρα. Κι' Ἐκεῖνος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἀλλὰ καὶ Ἄνθρωπος καὶ Υἱὸς μέσα στὶς φοβερὲς στιγμὲς τῆς ἀγωνίας Του τῆς ἀνείπωτης, τὴ Μητέρα Του δὲν Τὴν λησμονεῖ. Τὴν ἐμπιστεύεται στὸν ἀγαπημένον Του μαθητή.

Ἀειπάρθενος εἶνε καὶ Πάναγνος καὶ Ἄχραντος καὶ Ἀμόλυντος καὶ Παναγία καὶ Δέσποινα τῶν Οὐρανῶν.. Ἡ ἱερὰ παράδοσις ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἱδρύσεως τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας δέχεται τὸ δόγμα τῆς ἀειπαρθενίας Θεοτόκου. Ἤδη ἀπὸ τὰ χάς τοῦ 2ου αἰῶνος τὸ ἀ Τοευαγγέλιον τοῦ Ἰακ τὸ διαπιστώνει. Κλήμης λεξανδρεὺς τὸ ἐπαναλαμ βραδύτερον. Εἰς τὸν 4ον να ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος πει τὴν προφητικὴν ἐξή ἑνὸς τόσον μεγάλου μυστ εἰς τὴν προφητείαν τοῦ κιήλ, ἐν τῇ Παλαιᾷ Δια Τὸ 461 ἡ ἐν Χαλκηδόνι Δ κουμενικὴ Σύνοδος παρε τὸ δόγμα τῆς ἀειπαρθενία Θεομήτορος, δόγμα τὸ ὁ ἐκτοτε, δι' ὅλας τὰς ἐκκ ας (ἔξω φυσικὰ ἀπὸ τοὺς μαρτυρομένους καὶ τὰς δ ρους ποικιλίας των) ἀπε σεν ἀναντίρρητον καὶ μη τε ἀμφισβητηθὲν σημεῖον Χριστιανικῆς Ὀρθοδοξίας Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἀ τε, προὐχώρησεν εἰς τὸ σ ον αὐτὸ περισσότερον. Κ Ἅγιος Αὐγουστῖνος ἐπεσ ξε τὸ ἀπολύτως ἀναμάρ τῆς Παρθένου, ὡς γεννηθ θεία οἰκονομία ἄνευ καὶ πατορικοῦ ἀμαρτήματος.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλ πιστὴ εἰς τὴν γνησίαν χρ νικὴν παράδοσιν, δὲν ἔδωσ τὴν ἀπόφιν, ἡ Καθολικὴ κλησία, τὸν παρελθόντα α διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως ρωθείσης ἀπὸ τὸν Πάπαν τὸν IX, καθιέρωσε τὸ δ κτῆς Ἀμιάντου συλλήψεω

*

Οἱ θεολόγοι τῆς Ἀλε δρείας πρῶτοι Τῆς ἔδωσα προσωνυμίαν Θεοτόκος Θεομήτωρ. Τὸν 4ον αἰῶν προσωνυμία εἶχε καθιε εἰς τὰ γραπτὰ τοῦ Εὐσεβίο τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου νασίου, εἰς τὰ συγγράμ τοῦ Διδύμου καὶ πρὸ πά ἀπὸ τὸν Γρηγόριον τὸν Ν ζηνόν, ὁ ὁποῖος κηρύσσει ὅστις «οὐ πιστεύει τὴν Πα νον Μαρίαν Θεοτόκον εἶν μετέχει Θεοῦ». «Ἁγίαν Πα νον, Θεοῦ Μητέρα» τὴν ὀν ζει ὁ Πρόκλος εἰς ἕνα π γυρικόν του ἐν Κωνσταντ πόλει τῷ 430 καὶ «ἄμωμον μεῖον παρθενίας, πνευματικόν, τοῦ δευτέρου Ἀδὰμ παράδεισον, ἐργαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον δύο φύσεις συνηνώθησαν, μοναδικὴν μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ γέφυραν», ὑμνεῖ τὴν Παρθένον Κύριλλος ὁ Ἀλεξανδρείας τῷ 431 εἰς τὸν λόγον του, τὸν ἐκφωνηθέντα εἰς τὴν ὁμώνυμόν Της ἐκκλησίαν ἐν Ἐφέσῳ, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Γ' ἐκεῖ Συνόδου.

*

Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ Παρθένος ἡ Ἄμωμος, ἡ Στοργικὴ καὶ Πονεμμένη Παρθένος—Μητέρα, πῶς μπορούσε νὰ μὴν ὑπάρξῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διὰ

→ ΒΛΕΠΕ ἀην ΣΕΛΙΔΑ

Ν ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ἀνευρίσκουν

Υ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ Β'.

ΙΟΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Ὁ κατάλογος ἀπετελεῖτο ἀπὸ ὀκτὼ φαγητά, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ σοῦπα καὶ τὸ βραστό. Τὰ φαγητὰ αὐτὰ ἐσερβίροντο τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου, καί, συμφώνως πρὸς τὰς παλαιὰς πατριαρχικὰς παραδόσεις, ὁ ἴδιος ὁ Βασιλεὺς ἐσερβίριζε τοὺς συνδαιτυμόνας του. Ἀπὸ τὰ νοστιμώτατα αὐτὰ ὀκτὼ φαγητά, τὰ τέσσαρα κατεσκευάζοντο κατὰ τὴν γαλ-

νῶς καὶ τὰ νοστιμώτερα, ἔδιδε δὲ διαταγὰς νὰ προσκομίζωνται ταῦτα ἀπὸ ὅλας τὰς χώρας. Ἄλλωστε οἱ κῆποι του καὶ τὰ θερμοκήπιά του τοῦ ἐπρομήθευαν θαυμάσια φροῦτα, καθ' ὅλας τὰς ἐποχάς.

Φρειδερίκος ὁ Β' ἔτρωγε καλὰ καὶ ἐπὶ μακρὸν διάστημα. Κατὰ τὸ γεῦμα ἔπινε καμμιὰ μποτίλια Βουργουνδίας ἢ κανένα ποτήρι σαμπάνιας. Σπανίως ἔπινε λικέρ. Ἐσυνήθιζε νὰ παραμένῃ στὸ τραπέζι μέχρι τῆς 3 ½ μ. μ.

Ὁ ἀφηγηματικὸς τρόπος του ἦτο θαυμάσιος, συχνὰ ἐχαριεντολόγει μὲ τοὺς στρατηγούς του. Ἐλησμόνησα πράγματι νὰ εἴπω ὅτι εἰς τὴν βασιλικὴν ταύτην τράπεζαν δὲν ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ οἱ ἐπίσημοι στρατηγοὶ καὶ μόνον κατ' ἐξαίρεσιν κανεὶς συνταγματάρχης ἢ κανὲν πρόσωπον. Ἰδιαιτέρως συμπαθὲς εἰς τὸν Βασιλέα. Οἱ ξένοι δὲν συμμετεῖχον παρὰ κατὰ τὰ ἐπίσημα δεῖπνα τῆς Αὐλῆς, τὰ ὁποῖα ἦσαν μάλλον σπάνια, καὶ τὰ ὁποῖα